

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

אֵהָבֶת לְשֵׁר אֶל

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידדי נפשי דוד מור הי"ו.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מקורכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

998

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

לקח פרשת 'שמות' תשפ"א עונשו של כפוי טובה-קשה מכולם!!

לכן מקולל הוא בקללה הקשה ביותר עד שאמר עליו שלמה המלך: "משיב רעה תחת טובה לא תמושו רעה מביתו" [משלי י"ז, י"ג]. כל כך קשה ומגונה היא מידה זו של כפיות טובה עד שחובה על כל אדם לברוח מכך, ואף לסבול למען מיטיבו, גם כשברור לו שבסיטואציה הנוכחית אינו חייב להכיר טובה.
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
כשהיה הצדיק הירושלמי ר' אריה לוינ זצ"ל כבן שש עשרה שנה, נמנה הוא על בכירי ישיבת "סלוצק", והתמדתו בלימוד תורתיו הקדושה היתה לשם דבר. לימים עלה ונתעלה עד שהתבקש הוא ללמוד חברותא עם הגאון הגדול ר' ברוך ליבוביץ' זצ"ל, היתה זאת זכות שרק מעטים זכו לה, אם בכלל. אי לכך, עבר ר' אריה לוינ לשיבתו של ר' ברוך ולמדו הם ביחד. כמה הופתע ר' ברוך כאשר התייצב ר' אריה לפניו וביקש ברכת פרידה באומרו שברצונו לעבור ללמוד בישיבת "וולוז'ין".
ר' ברוך הביע את מורת רוחו ולא הסתיר את הקפדתו על כך, אך ר' אריה נשאר נחוש בדעתו לעזוב ולעבור עוד באותו יום ל"וולוז'ין". במשך כמה שנים לאחר מכן עברו על ר' אריה צרות שונות וקשות ובכל פעם אמר הוא: "ברור לי שגם צרה זאת באה עלי בגלל שציערתי את מורי ורבי ר' ברוך זיע"א".
כששאלוהו: "אז מדוע עברת ללמוד בוולוז'ין נגד דעתו של ראש הישיבה ר' ברוך?" "מה יכולתי לעשות?" ענה ר' אריה והוסיף: "באותה תקופה התגוררתי אצל אדם ששמע על כשרונותי הברוכים והחליט הוא לעשות הכל כדי שאעזוב את לימודי בישיבה לטובת לימוד המדע. למרות שהדגשתי בפניו שנפשי חשקה בתורה, עדיין ניסה הוא לפתותני בדרכים לא כשרות כדי שאעשה כדבריו, ולצערי הרגשתי שדבריו מחלישים את התלהבותי ושמתני בלימוד תורתיו הקדושה. לא נותר לי אלא לברוח לעיר אחרת, על אף שבכך איאלץ לוותר על הזכות הגדולה שנפלה בחלקי בלימוד חברותא עם ראש הישיבה".
"אז מדוע לא סיפרת זאת לרבך?" שאלוהו, "הרי בוודאי שאם היית מספר לו זאת הוא היה מבין אותך, ובוודאי שלא היה מקפיד עליך, והיית מונע מעצמך הרבה צרות?"
"איך יכולתי לעשות זאת?" ענה ר' אריה והוסיף: "הלא אם הייתי מספר זאת לר' ברוך הוא היה מקפיד על בעל האכסניה שהתגוררתי אצלו ובוודאי שהיה הוא ניוזק מכך, והלא אכלתי מלחמו והתארחתי בביתו, איך אפשר להיות כפוי טובה ולהסב לו נזק מקפידתו של הרב? ומוטב היה לי לשתוק ולמשוך את הקפידה על עצמי ולשאת בתוצאותיה במשך שנים של סבל ולבדד שלא אצהי "כפוי טובה" אשר עונשה של מידה מגונה זאת קשה הוא שבעתים מהצרות שסבלתי".
זאת ועוד: כשחלה ראש ראשי הישיבות הגרא"מ שך זצ"ל ואף דיבורו היה קשה עליו מרוב חולשתו, בכל זאת קיבל הוא לחדרו אדם אשר פילפל עימו בלימוד במשך שעה ארוכה. לשאלת מקורביו: "מדוע הכביד הוא על עצמו עם אדם זה?" ענה: "לפני שישים שנה ישנתי לילה אחד אצל אביו, אז איך אפשר להחמיץ הזדמנות כל כך טובה של הכרת הטוב?"...
וה' יזכנו לראות בטובת כל אדם ולהכיר טובה לכל אדם ובכך נרזו את ביאת משיח צדקנו ובניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן!

נאמר בפרשתינו: "ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף". במדרש רבה אמר רב אבין: "פרעה למה הוא דומה? לאחד שרגם את אוהבו של המלך באבנים, כששמע על כך המלך ציווה להתניז את ראשו מעליו. שאלוהו שריו: "זכי הזורק אבנים בן מוות הוא?" ענה להם המלך: "אמת בפיכם! אך אדם זה שאינו חושש לרגום את אוהבי באבנים, עז פנים הוא, ועלול הוא בחוצפתו לרגום מחר אף אותי באבנים, לכך ציוויתי להתניז את ראשו מעליו!" אף כאן עז פנים וכפוי טובה הוא פרעה, שמעמיד פנים שאינו זוכר את יוסף אשר לא ידע את יוסף", ולבסוף אמר: "לא ידעתי את ה'..." ובמשנת רבי אליעזר [פרק ז'] מובא: "אין לך קשה לפני הקדוש ברוך הוא יותר מ"כפוי טובה", אדם הראשון נזרק מגן עדן על כפיות טובה, אף אבותינו במדבר, לא כעס עליהם הקדוש ברוך הוא אלא על כפיות טובה, ואף לאחר שנכנסו לארץ לא היה רוב חטאם אלא על כפיות טובה. מפני מה העניש הכתוב ביותר את כפויי הטובה? מפני שזה כעין כפירה ממש בהקדוש ברוך הוא." עכ"ל.
וצריך להבין: מדוע אנשים מגונים אלו עושים רעה למי שהיטיב להם? איזו הנאה יש להם בכך שמחזירים הם רעה תחת טובה? על מידה מגונה זו עמד הסטייפלער הקדוש בספרו "חיי עולם" וזה לשונו: "וככה תראה בכמה אנשים המידה הרעה והמנוולת לשלם רעה תחת טובה, היינו: לעשות רעות למי שהיטיב לו, ולאיש אשר לא היה לו עימו שום עסק לא ירעו ולא ישחיתו, אשר יפלא מאד על התאוה המשונה הזאת להרע דווקא למי שהיטיב עימו". וממשיך הסטייפלער ומסביר את פשר תאוותו של "כפוי טובה" להרע למיטיבו ואומר: "אבל באמת שהאדם המושחת הזה, כאשר מקבל טובה, מרגיש הוא כעין חיוב הכרת טובה, ומרוב גאוותו ומידותיו הרעות אינו חושב כלל להיכנע ולהכיר טובה לאדם שהיטיב איתו, ובכל פעם שרואה הוא את מיטיבו ואיש חסדו, ליבו נחמץ בקירבו ועוברת בראשו מחשבה: "הנה שוב רואה אני את האיש שחייב אני לו על הטובה הגדולה שהיטיב עימני", והרי הוא בעיניו כבעל חוב שלו, שחייב הוא להחזיר לו טובה, וכיון שאינו רוצה להחזיר לו טובה מתעוררת בקרבו שנאה כלפיו, ומתאוה הוא להזיק לו כדי למחוק מקרבו כל רגש של חיבה כלפיו". מבהיל! עד כמה נמוך עלול אדם לרדת, עד שמסוגל הוא לפתח רגש של שנאה כלפי אדם שהיטיב עימו, ואף עלול הוא להזיק לו וכל זאת כדי שלא יחוש במחויבות טובה כלפיו. ה' ישמרנו!
על פי זה אפשר להבין את העובדה המצמררת המובאת בספר "חוט המשולש" [דף מ"ה בהגה"ה]: "באותו אדם גפום שהיה מציק מאד ל"חתם סופר", ותמיד עשה הכל כדי להזיק לו מאד. באחת הפעמים שניסה הוא שוב להזיק ל"חתם סופר", פנה ה"חתם סופר" למקורביו ואמר: "מתפלא אני מאד על יהודי זה, שהרי מעולם לא עשיתי לו שום טובה, אז מדוע מתאמץ הוא כל כך להכאיב לי?"...
הוסיף וכתב רבי אליעזר פאפו זיע"א בספרו "פלא יועץ": "ועל אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת אם קבל ממנו טובת הנפש, כגון שלימדו חכמה או הדריכו בדרך טובה והפרישו מדרך רעה, שזו טובה גדולה שאין למעלה הימנה, על אחת כמה וכמה יגדל חובתו להכיר טובתו ולנהוג בו כבוד, ואם לא ינהג בו כבוד כראוי, אין לך כפוי טובה גדול מזה".

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

גדלתי בבית אתאיסט בו מעולם לא ראיתי קידוש בשבת ובחג, וכמובן שגם שאר הסממנים הדתיים נעדרו מחיי. לפני כשבע שנים נסעתי למזרח הרחוק וביים ששי הבנתי משותפי למסע שאנחנו מוזמנים לארוחת ערב בבית חב"ד. כיון שהיינו רעבים מאד כנראה שהגענו מוקדם מאדי, והיינו הראשונים מתוך כמאה איש ואשה שהגיעו לאחר מכן. חיים, עוזרו של הרב המקומי היה במקום וקיבל אותנו במאור פנים, ומיד הציע לנו שתייה ועוגות עד לזמן הארוחה. תוך כדי שעזרנו לו בסידורים האחרונים לקליטת האורחים, פתח הוא בשיחה מרתקת בה החכמנו מתוכן שלא שמענו מעולם, ונהנינו מאד להבין ולהאמין שיש אלוקים בשמים והוא בורא העולם, ידיעה נוגדת לחלוטין להבנתנו עד כה.

התרגשתי מאד מהאווירה הנעימה ששררה במקום מחמת השירה בציבור של "שלום עליכם" ו"אשת חיל", המילים העוצמתיות דיברו אלי מאד, וכשחיים נטל את כוס הקידוש בידו והתחיל לברך התרגשתי מאד, ונאלצתי לקום ממקומי ולצאת מחמת הבכי שתקף אותי מרוב התרגשות. במהלך הארוחה (סעודת ליל שבת) הוקסמתי שוב משירי השבת הנפלאים, ודבריו המרתקים של חיים הכניסו אותי ואת חברי למסע לתהיות ומחשבות רבות על אופי המשך חייו. כל כך היתה נעימה לנו השהייה במקום עד שבסיום הסעודה ביקשנו לשמוע שוב את דבריו החכמים וניהלנו דיאלוג שנמשך לתוך הלילה. בשעות הקטנות של הלילה ביקש חיים מאיתנו לקבל עלינו עול מלכות שמים, וזאת היתה הפעם הראשונה בחיי בה אמרתי: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!" כבר למחרת, ביום שבת קודש ששתי קשר נפשי חזק כלפי חיים כאילו אני מכירו כבר כמה שנים, ולאחר סעודת שחרית בשיחה אישית בינינו הוא אמר לי לפתע: "מעולם לא עשיתי זאת, אך אני מרגיש צורך פנימי חזק לשדך לך בחורה מקסימה שנמצאת פה כבר שלושה שבועות, ומן קול פנימי אומר לי שזאת אשתך לעתיד".

נפגשנו, הוקסמתי מאד מאישיותה, חזרנו לארץ וזכינו לחזור בתשובה, ולאחר כשמונה חודשים באנו בברית הנישואין.

אימי היקרה כעסה מאד על כך שחזרתי בתשובה, ויותר מכך כעסה על אשתי כיון שחשבה שהיא זאת שהחזירה אותי בתשובה. כעסה הגדול בא לידי ביטוי בכך שהחליטה לא להשתתף בחתונתנו, ורק ביום החתונה הצליחו חברים ובני משפחה לשכנעה להגיע.

במשך כל השנים האחרונות התעלמה היא מאיתנו כמעט לחלוטין, גם כשנפגשנו בשמחות תמיד היה לה על מה להעיר ולפגוע ברעייתי היקרה, שבעדינותה המופלגת ידעה תמיד לכבדה וכמובן שלא ענתה לה באותו מטבע.

אחי ואחותי היחידים והנפלאים שתמיד קיבלו אותנו כמו שאנחנו ושמרו על קשר רציף איתנו, היו נחלצים תמיד להגנתה של רעייתי היקרה, אך צעקותיה של אימי גברו תמיד על דבריהם עד שנאלצו לשתוק.

אמא העניקה תמיד עזרה כספית מכובדת לאחי ואחותי, ומעולם לא ראתה צורך לעזור גם לנו, למרות שבינתיים זכינו ונולדו לנו ארבעה ילדים מקסימים. אלה היו הנכדים הראשונים של אמא שגם מהם היא התעלמה ולא באה לראותם, ואף לא קנתה להם דבר.

כל כך היה ברור שהיחס המנוכר והמשפיל הזה מצידה נבע אך ורק משנאתה לדת ולחזרתנו בתשובה, עד שבאחת משיחותי עם אחותי היקרה שאלה היא אותי בתמימותה: "האם יש סיכוי שתחזור בשאלה ואז יהיה סוף וקץ ליחס המשפיל של אמא כלפיים"? כמובן שמיד הבהרתי ואמרתי: "אין מאושרים יותר מאיתנו! אנחנו מודים לה' יתברך בכל יום

על שזכינו לחזור בתשובה, ושום כח בעולם לא יצליח לקחת מאיתנו את האושר הנפלא הזה".

לצערנו הרב אמא חלתה ונזקקה לתמיכה אישית ביום יום, וכשביקשה היא מאחי ואחותי להתגורר עימם במחלתה, התחמקו הם מכך והבהירו בעדינות שמסיבות אישיות אינם יכולים לקבל אותה בביתם, כך שלא נותר לה אלא להתקשר אלי ולבקש את עזרתי. כבר בתחילת השיחה כששמעתי אותה מגמגמת הבנתי מה בקשתה ומיד אמרתי לה: "תארגני מזוודה ומיד יוצא אני אלייך להביאך אלינו". על אף היותה אשה חזקה מאד הבחנתי בקולה הסדוק והבנתי שהיא מתרגשת מאד מתשובתי, והזדרזתי לסיים את השיחה.

למרות זאת מיד בהיכנסה לביתנו הצהירה היא ואמרה: "אני לא דתיה!! ולעולם לא אהיה כזאת!! ואל תחשבו להטיף לי לחזור בתשובה כי לעולם לא תצליחו!!"

אשתי נפגעה מכך מאד ועוד באותו יום אמרה לי: "אני מוכנה לקבל את אמאך בשמחה ולעשות הכל למענה, אך בשום פנים ואופן לא אסכים לפגיעה אף לא הקטנה ביותר בחינוך ילדינו!" "את צודקת!" עניתי, "ונעשה הכל ביחד למנוע זאת" הוספתי. בימים הראשונים ידעה אמא לפרגן ולהחמיא לנו על יחסינו הנפלא כלפיה ולא אחת התלוננה והביעה את אכזבתה מאחי ואחותי, אך כשחזרה היא על דבריה כמה פעמים אמרה לה רעייתי בעדינות: "אמא! זה לשון הרע! אסור לומר דברים בגנות הזולת ואדרבה, חייבים לדון כל אדם לכף זכות כך שיכול להיות שגם גיסי וגיסתי היקרים נאלצו הם לסרב ולא היה באפשרותם בשום אופן לארח אותך!"

אימי כעסה מאד על דבריה ואמרה: "עוד ביום הראשון שהגעתי לכאן הדגשתי שאני לא דתיה ואיני מסכימה שתטיפו לי וזכותי לומר מה שאני חושבת!"

הדברים חוזרים על עצמם בכל מיני סיטואציות בהן אמא מדגישה שאינה דתיה ומפגינה "אנטי" בנוכחות אורחים דתיים כמונו שמגיעים לבקרנו, והגרוע מכל שמדגישה היא זאת לעיני הבנים הבנות שלנו ושל אורחיו שמסיבה זאת לפעמים מדירים הם את רגליהם מביתנו.

ברוך ה' אמא כיום מסוגלת לתפקד לבדה כבימים עברו, אך כנראה שנהנית היא מאד בביתנו ואינה מתכוונת לחזור לביתה. קל לי להבין את רעייתי היקרה שנמאס לה מהיחס המחפיר והמביש של אימי, אך חוששני אף לרמוז לאימי שתחזור לביתה. גם לאשתי קשה לראותני אובד עצות ו"נופל בין הכיסאות". כיון שלא אחת נגררנו ונגררים אנחנו לויכוחים על אף שברור לנו ששינוי צודקים, החלטנו לכתוב לך ולשאול: מה עושים? האם למען חינוך ילדינו מותר לנו לרמוז לה שתחזור לביתה? ואם כן איך עושים זאת ללא פגיעה? מצפים לתשובה מהירה. בעלי תשובה מאושרים ולחוצים.

תשובה:

בעלי תשובה נכבדים נפלאים ומאושרים!

א. אין כמוכם! אשרי רעייתך יותר ממך! איני מכיר כלה שתסכים לארח חמה כל כך לא קלה כמו אמך! אשריך כלה נפלאה ואשריך שנפלאה זאת רעייתך!

ב. חייבים אנחנו בכבודם של הורינו היקרים כמו שהם! חייבים אנחנו בכבודה של אמא חילונית כבכודה של אמא דתית! ג. רק אם מבקשים ההורים מאיתנו לעשות דברים שאסר עלינו הבורא לעשותם, נפקע מהם כבודם ופטורים מלכבדם.

ד. כיון שאמך אינה מונעת מכם לקיים תורה ומצוות, חייבים אתם להיזהר בכבודה למרות שהיא עצמה אינה שומרת תורה ומצוות, הצהרתה שאינה דתיה אינה פוגעת בחיובכם כלפיה!! ה. דיבוריה לא יפגעו בחינוך בניכם כלל, שהרי אמר החכם מכל אדם: "שומר מצווה לא ידע דבר רע!" [קהלת ח', ה']. גדול כח המצווה שכל המקיימה מוגן הוא מכל דבר רע, ובדודאי מצווה זאת השקולה כנגד כל המצוות, שלא יתכן שתפגעו מקיומה.

ו. בטוח אני שנגזר עליכם משמים צער קשה מאד, ומתוקף אהבתו של אבינו שבשמים אתכם, פדה הוא אתכם בצער זה של אמך מאותו צער שעלול היה להתבטא אף בבריאיות חלילה.

ז. אל תנסו לחנך את אמך! עיזובה לנפשה ואל תוכיחוה כלל!

ח. יחד עם זאת איעצכם לקיים חוג בית בביתכם ולהזמין מרצה נכבד ונחמד [אשמח להגיע] שדבריו הערבים ימצאו מסילות לליבה, ואין לי ספק שמעט מאור תורתינו הקדושה שיאיר בנשמתה ידחה את כל החושך ותזכה אף היא כמוכם.

ט. מצווה גדולה מאד הזדמנה לבינתכם! תעשו הכל לקיימה כתיקנה.

י. שבת שלום! ישועות מקיפות! חיים טובים וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

ראש הישיבה

חכם יאודה צדקה זיע"א

"אל הנער הזה התפללתי".

ראש הישיבה

חכם בן ציון אבא שאול זיע"א

בשנת תרפ"ג האיר אור חדש בעיר הקודש, בהקמת הישיבה שממנה עתידה תורה והוראה לצאת לכל תפוצות ישראל: ישיבת "פורת יוסף" המעטירה. בשנת תרס"ו פנה הנדיב רבי יוסף אברהם שלום ז"ל אל רבינו יוסף חיים זיע"א בעל הי"בן איש חי" לקבל את ברכתו להצלת הקמת בית חולים בעיר הקודש ירושלים. אך רבינו הי"בן איש חי" הסביר לנדיב הנכבד כי מוטב שיעשה ויפעל להקים ישיבה גדולה סמוך ונראה למקום בית המקדש וזכות זאת תגן בוודאי מכל החולאים והמחלות. נענה בחיוב הנדיב להצעה. ונתן הסכמתו להקמת הישיבה. כדי לקנות את הקרקע, ביקש רבי בן ציון חזן להיפגש עם השייח הממונה על קרקעות ההקדש של הוואקף המוסלמי. לכן הלך לשוק וקנה ענבים משובחים, סידרם בסל גדול ובתחתיתו הניח כמאתיים לירות, סכום רב באותם ימים, ומסר לשליח שיביאו אל הבית השייח: "החכם של היהודים שלח למעלתו לכבוד החג"י! אמר השליח. השייח הבחין בשטרות הכסף בשקיקה ונפעם. למחרת, בבוקרו של יום, עלה רבי בן ציון חזן לבית השייח.

בכבוד רב נתקבל בטרקלינו ואמר: "גביר אמיד מהעיר בגדאד מעוניין לרכוש מגרש זה". פני השייח נתכרכמו, ורבי בן ציון המשך: "הוא מוכן לשלם ככל אשר יושת עליו". התכוון רבי בן ציון לצאת, ולחש: "אם העסקה תצא לפועל, תקבל סכום כפול!". חיך השייח והפטיר: "אשתדל בדבר. המתן כמה ימים, ואודיעך דברי".

טיכס השייח עצה. בערמה, כינס את חברי ועד ההקדש ואמר: "ידידי, קופת ההקדש גרועה. נאלצים אנו לסגור את בית היתומים המוסלמי" והמשיך: "המופתי שמע את החלטתי, וסירב בתוקף. אמר: 'היו לא תהיה! ילדי האיסלם לא יסתובבו ברחובות קריה. מוטב שנמכור שטח אדמה הנמצא בבעלות ההקדש...".

עיני החברים אורו, והשייח המשך: "כעת שמעו נא, במורד ההר יש מגרש נטוש. יש משוגע אחד מעיראק שמוכן לקנותו בכל מחיר! הבה ונמכור אותו, ובכסף נעשיר את קופת ההקדש".

הללו הנהנו בראשם לאות הסכמה. כעבור ימים ספורים נקרא רבי בן ציון לבית השייח, והביא את הדברים לידי גמר. השייח בא על שכרו, וביום כ"ג מנחם אב שנת תר"ע זכה רבי בן ציון חזן לרכוש את המגרש המיוחל עליו עומדת ישיבת "פורת יוסף" בעיר העתיקה.

לאחר שעמדו התושבים הערביים על מהותה של העסקה, הגישו ערעור על המכר, ורבי בן ציון חזן נאלץ לברוח מן העיר ליותר משנה. בהגיע רבינו לגיל עשר, נפתח דף חדש בחייו, כאשר הביאו אביו לישיבת "פורת יוסף" בעיר העתיקה, והציגו לפני מייסד הישיבה ומנהלה, הגאון החסיד רבי בן ציון חזן זצ"ל, שיאות להכניסו להישיבה.

רבי בן ציון דחה את בקשתו להתקבל בטענה שאין מקום. רבי אליהו יצא מחזורי בפיאש. במסדרון הישיבה, גנש את הרב מיימון סודרי. "מה לך רבי אליהו?" שאל. "מדוע אתה עצוב?"

"באתי עם בני, בן ציון, להכניסו לישיבה, וחכם ציון חזן אמר שאין מקום". ענה רבי אליהו.

פנה הרב מיימון סודרי לרב בן ציון חזן ואמר: "אולי יאות מעלתו להכניסו לתקופה של חצי שנה?" רבי בן ציון חזן הסכים והתנה: "רק בתנאי שאבחן את הילד".

רבי בן ציון חזן נדהם מהיקף ידיעותיו בעיון של הנער ומיד הביאו לפני ראש הישיבה חכם עזרא עטיה זצ"ל שאף הוא שאל אותו שאלה עמוקה וקשה והנער בן ציון ענה תשובה מלאה ומהירה. "באיזה תלמוד תורה אתה לומד?" שאל חכם עזרא עטיה.

"בתלמוד תורה 'בני ציון'", ענה הנער. "וכך הסביר לך הרב את הגמרא?" הוסיף ושאל חכם עזרא עטיה. "לא" ענה הנער בן ציון והוסיף: "את הגמרא הזאת למדתי בעצמי". ראש הישיבה התרגש ואמר: "המשך בדרכך ותתמיד בלימודך ובטוח אני בך שתהיה לגדול בישראל".

מאותו רגע ישב הנער בן ציון ושקד על לימודו בכל כוחו. אהבתו לישיבה וללימוד תורה לא ידעה גבולות. ברבות הימים כשעלה ונתעלה, הגיעו אליו שני בחורים כדי להתייעץ עימו לאיזו ישיבה להירשם.

חכם בן ציון שמע את דעתם והחל לדון איתם על הישיבות שמתלבטים הם עליהן ולבסוף אמר להם: "יכל הישיבות קודש, אך ישיבת 'פורת יוסף' קודש קודשים". בהזדמנות אחרת שמעוהו ואומר: "פורת יוסף, היא האמא שלי"!

נתקבלה תפילתה המיוחדת של האמא שביקשה בדמעות בן חכם וקדוש. מפה לאוזן סיפרו יחיד-סגולה במשפחתה את הסיפור הבא, אשר נודע להם בהזדמנות נדירה מפי רבינו זלה"ה בכבודו ובעצמו, אם כי בענותותו חפץ היה שלא יתגלה העניין כולו בין הבריות.

וכך היה המעשה: פעם ביום שבת קודש, חזרה האמא הצדקנית גב' שמחה ע"ה מהדרשה של החכם בבית הכנסת, כשהיא נרגשת מאוד ותיפעם רוחה. החכם בדרשתו הזכיר מדברי חז"ל [תענית ז' ע"א]: "למה נמשלו דברי תורה לשלושה משקין הללו, מים, יין, וחלב? לומר לך: ממה משקין הללו אין מתקיימים אלא בכלים פשוטים, (כלי חרס), אף דברי תורה אין מתקיימים אלא במי שדעתו שפלה".

החכם המשיך וסיפר בצירוריות נפלאה את המובא בגמרא (שם) ששאלה בתו של הקיסר את התנא רבי יהושע בן חנניה: "איך מתקיימת החכמה המפוארת של התורה בכלי מכוער כמון?" ענה לה רבי יהושע בן חנניה ואמר: "איך בית המלוכה נותנים בו את היין בכלים פשוטים של חרס? עליכם לשים את היין בכלי כסף וכלי זהב". הלכה בת הקיסר ועשתה כדבריו והחמיץ היין. באו עבדי הקיסר וסיפרו לו מה שקרה. שאל הקיסר את בתו: "מי אמר לך לעשות כך?" ותען: "החכם היהודי רבי יהושע בן חנניה". מיד הביאו את רבי יהושע בן חנניה לפני הקיסר ששאלו: "מדוע אמרת אין לבתי?" ענה התנא הקדוש ואמר: "השבת לי לה בדוגמה זו על מה ששאלה אותי" חכמה מפוארה בכלי מכוער! כי כשם שהיין משתמר יותר טוב בכלי חרס שהוא הפשוט שבכלים, כך התורה מתקיימת בי יותר משאלו הייתי נאה! (שאי אפשר לאדם נאה להשפיל דעתו ובה לידי שכחה).

הדברים האלה, הגבירו בלב הצדקות את התשוקה והכיסופים, לזכות ולהוליד בן יקר כזה, אשר ישמש כלי קיבול ל"חכמה מפוארה" בתכלית. מיד נשאה עיניה השמיימה בתפילה כנה מעומקא דליבא, שתזכה לבן שיהא בו ניצוץ מרבי יהושע בן חנניה. וישמע אליה אלוקים ותהר ותלד את רבינו יהודה זלה"ה. ובה לידתה כשקראו למיילדת, נתקיים בה הכתוב בנשים העבריות וכמו שפרשתינו (שמות א, יט) "בטרם תבוא אליהן המיילדת וילדו" כפשוטו וכמו שתיגרם אותו יונתן בן עוזיאל.

רבינו יהודה זלה"ה נולד בתוככי ירושלים ביום חמישי בשבת (לסדר "ולכל בני ישראל היה אור במושבותם") ג' בשבט שנת עת"ר. אחר כך כשנכנס לבריתו של אברהם אבינו ע"ה נקרא שמו בישראל "יהודה יהושע". השם "יהודה" ניתן לו לזכר זקנו, אבי אמו, רבי יהודה סומך זלה"ה מבגדד, ואילו השם "יהושע" מקורו בחיזיון-לילה-אשר נגלה חד מקמאי לאמו הצדקת, לפני הברית, ואמר לה שתוסיף לבנה הרך הנימול גם את השם הזה על שם רבי יהושע בן חנניה.

משחר ימיו הצטיין בשכל זך ובמוגז טוב, ילד מלא חן ורווי עדנה נפשית, חביב ונחמד. מטייב רואי הבחינו בו כבר אז, בעונת הפעוטות, שנוצר לגדולות נשמה גדולה שוכנת בקרבו.

יום אחד כשנכנס לבית הכנסת, שבו ישב איש קדוש המקובל רבי יהודה פתיא זלה"ה, בעל "בית לחם יהודה", ראו כל המתפללים והנה הוא קם לכבודו של יהודה הקטן. ויתמחו האנשים איש אל רעהו. כיון שהכיר בפליאתם, מה ראה להדר בקימה את הילד הרך, פתח ואמר: "ידעו, זה הקטן הזה גדול יהיה..... גדול בישראל....

כשהתחיל לדבר, לימדו אותו ההורים בבית להגיד "תורה ציווה לנו משה" ופסוק "שמע ישראל", וקצת ברכות. לאחר מכן הולכתו אמו לתלמוד תורה שילמד שם את אותיות א-ב' וסדר תפילות מפי מלמד תינוקות של בית רבן.

כשהיה בגיל חמש, פרצה המלחמה העולמית הראשונה, שלהי תרע"ד (וסימן נתנו בה דורשי רשומות: "המביט לארץ ותרעד"), שנמשכה קרוב לחמש שנים רצופות. ביני וביני חלו תמורות וזעזועים רוחניים בעיר הקודש, רוחות חדשות נשבו בה, ניצני הפקרות ופריקת עול. השפעת הדברים חדרה והזיקה גם לחינוכו של הילד יהודה, אשר חבש בעת ההיא את ספסל הלימודים ב"תלמוד תורה" מסוים ששכן ברחוב הסמוך לביתם, בשכונת בית ישראל בצפון ירושלים.

בכל בוקר יצא יהודה מן הבית כרגיל, שמח וטוב לב, אך בשו בו הביתה הבחינה בו אמו הצדקת כי הוא נעצב אל ליבו ורוחו נכאה. גם שמה לבה לך, שהילד אינו מסוגל להשיג בבוקר מוקדם כדי להתפלל עם הניח החמה, כפי שהרגילה אותו כל הימים. מיד בבוקר הלכה לבית ספרו והבחינה שהמלמד חסר יראת שמים ומיד הוציאה את בנה מבית הספר והכניסה אותו ללמוד בתלמוד תורה. כל חייה הודה לה בנה היקר על כך.

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה' !

תיקון לנשמות הנפטרים !!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו ולמענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב !!

וזאת לעדות !!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמתח חיייהם חזרה אליהם כמקדם !!

ברכת רפואה שלימה ומיידית הרב משה יזדי מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-50-54-567.

בלוס אנג'לס: יפעת- 1-323-449-8184 (\$180 כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם הצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חרירי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו, דוד אטיאס הי"ו, דורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מיל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "דַּבְּרֵי יְרֻמְיָהוּ..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:16 [16:36]	ירושלים: 8:37	ירושלים: 12:16	ירושלים: 17:31	ירושלים: 18:09
תל אביב: 16:32	תל אביב: 8:39	תל אביב: 12:18	תל אביב: 17:33	תל אביב: 18:06
חיפה: 16:23	חיפה: 8:39	חיפה: 12:17	חיפה: 17:30	חיפה: 18:06
אילת: 16:27	אילת: 8:35	אילת: 12:17	אילת: 17:36	אילת: 18:10
באר שבע: 16:35	באר שבע: 8:38	באר שבע: 12:17	באר שבע: 17:34	באר שבע: 18:10

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

בשנים בהן גרנו ברחוב הבעל שם טוב שבשכונת 'בית ישראל' בירושלים עיר הקודש, התנוסס לתפארה בית הכנסת "מדרש אליהו" שייסד והקים רבי אליהו כהן זצ"ל. רבי אליהו כהן לא זכה לזרע של קיימא. כיון שכך, החליט להנציח את זכרו בדרך ייחודית כדי שיהא נחת רוח לנשמתו לשם כך הוא חצה את ביתו המרווח ובהלק הגדול והמפואר בנה בית כנסת בשם "מדרש אליהו" על שמו.

רבי אליהו כהן זצ"ל אהב מאוד את תורתנו הקדושה ולומדיה. הוא ביקש מתלמידי חכמים שבשכונה ומחוצה לה לבוא ולקבוע את מקום לימודם ותפילתם בבית כנסת זה.

ראש הישיבה חכם יאודה צדקה זיע"א היה מגיע לבית כנסת זה בכל ליל שבת ומסיים בו את קריאת כל ספר התהילים.

גם הרה"ג רבי ראובן אלבו שליט"א התחיל את פעילותו בבית כנסת זה וממנו היה יוצא לפשיטות המפורסמות ברחבי הארץ ומשיב רבים מעוון, עד שזכה והקים את ישיבת "אור החיים" המתנוססת לתפארת ישראל ברחוב עזרא 1 בירושלים עיר הקודש.

בין רבי אליהו כהן לבין מור אבינו זלה"ה נרקמה מערכת יחסים ידידותית מאוד וכמעט בכל עניין היה מגיע רבי אליהו לחצר ביתנו ומתייעץ עם מור אבינו זלה"ה לעיתים תכופות. באחד מימי השובבי"ם פנה רבי אליהו כהן זלה"ה למור אבינו זלה"ה ושאל: "למה? מדוע בכל בתי הכנסת מתקיים סדר 'תענית דיבור' בימי השובבי"ם ורק אצלי, בבית הכנסת שלי לא מתקיים לימוד זה?" "אנא ממך" הוסיף וביקש בדמעות: "תארגן מניין אנשים שיבואו ויעשו את הלימוד אצלי".

רבי מימון פרץ ז"ל שנמנה על מתפללי בית הכנסת ענה ואמר: "בקושי רב אנחנו מצליחים לארגן מניין מתפללים בשבתות, אך נצליח להביא אנשים שיעשו סדר לימוד במשך כל היום?" מור אבינו זלה"ה ענה ואמר לו: "לכאורה אתה צודק. קשה מאוד להביא אנשים שילמדו במשך כל היום את סדר התיקון. אך עם דמעות כמו של רבי אליהו, זה יהיה קל מאוד, אז בוא ונפנה לחברים וידידים שלי ושלך ותראה שתהיה לנו סיעתא דשמיא ובקלות יסכימו החברים להגיע לסדר הלימוד". אכן כדבריו כן היה, וכבר באותו שבוע התקיים לימוד זה בבית הכנסת.

תנצב"ה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

הרב על הקו! 24 שעות ביממה!

כבוד הרב משה יזדי שליט"א בהרצאות מרתקות ומגוונות כדלהלן:

- * אמונה וביטחון. * אהבת ישראל. * תיקון המידות.
- * צניעות וטהרת המשפחה. * שלום בית. * חינוך ילדים.
- * שירי רגש ונשמה. * מסר יומי. * אור החיים יומי. ועוד

02-50-99-876 הקו החדש !!

'טיפ יומי' שחבל לפסבס !!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד: 052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים !!
זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר !!
והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים